

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De vana spe & elatione fugienda. VII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Psal. 116.

Luci. 21.

2. Rom. 2. 8.

10. & Col. 3.

Prou. 1. 6.

18.

2. Homines transeunt sed veritas Domini manet in æternū. Sine personarū acceptione, variis modis loquitur nobis Deus. Curiositas nostra sæpe nos impedit in lectione scripturarum, quum volumus intelligere & discutere, vbi simpliciter esset transeundum. Si vis profectum haurire, lege humiliter, simpliciter, & fideliter; nec vnquam velis habere nomen scientiæ. Interroga libenter, & audi tacens verba sanctorum: nec displiceant tibi parabola seniorum, sine causa enim non proferuntur.

CAPVT VI.

De inordinatis affectionibus.

1. **Q**uandocunque homo aliquid inordinatè appetit, statim in se inquietus fit. Superbus & avarus nunquam quiescunt, pauper & humilis spiritu in multitudine pacis conuersantur. Homo, qui necdum perfectè in se mortuus est, citò tentatur, & vincitur in paruis & vilibus rebus. Infirmus in spiritu, & quodammodo adhuc carnalis, & ad sensibilia inclinatus, difficulter se potest à terrenis desideriis ex toto abstrahere. Et ideo sæpe habet tristitiam, quum se subtrahit: leuiter etiam indignatur, si quis ei resistit.

2. Si autem prosequutus fuerit, quod concupiscit, statim ex reatu conscientiæ grauatur: quia sequutus est passionem suam, quæ nihil inuat ad pacem, quam quæsiuit. Resistendo igitur passionibus, inuenitur pax vera cordis, non autem eis seruendo. Non est ergo pax in corde hominis carnalis, non in homine exterioribus dedito, sed in seruido spiritali.

CAPVT VII.

De vana spe & elatione fugienda.

Ierem. 17.

Psal. 30.

Ierem. 9.

1. **V**anus est, qui spem suam ponit in hominibus, aut in creaturis. Non te pudeat aliis seruire amore Iesu Christi & pauperem in hoc saculo videri. Non stes super te ipsum, sed in Deo spem tuam constitue. Fac, quod in te est, & Deus adert bonæ voluntati tuæ. Non confidas in tua scientia, vel cuiusquam videntis astutia: sed magis in Dei gratia, qui adiuuat homiles, & de se præsumentes humiliat.

2. Ne glorieris in diuitiis, si adsunt, nec in amicis, quia potentes sunt: sed in Deo, qui omnia præstat, & seipsum super omnia dare desiderat. Non te extollas de magnitudine vel pulchritudine corporis, quæ modica infirmitate corrumpitur & deicidatur. Non placeas tibi ipsi, de habilitate aut ingenio tuo, ne displiceas Deo, cuius est totum, quicquid boni naturaliter habueris.

3. Non

3. Non te reputes aliis meliorem, ne fortè coram Deo deterior habearis; qui scit, quid est in homine. Non superbias de operibus bonis, quia aliter sunt iudicia Dei quàm hominum: cui sæpe displicet, quod hominibus placet. Si aliquid boni habueris, crede de aliis meliora, vt humilitatem conferues. Non nocet, si omnibus te supponas: nocet autem plarimum, si vel vni te præponas. Iugis pax cum humili; in corde autem superbi, zelus & indignatio frequens.

CAPVT VIII.

De cauenda nimia familiaritate.

1. **N**on omni homini reueles cor tuum, sed cum sapiente & timente Deum age causam tuam. Cum iuuenibus & extraneis rarus esto. Cum diuitibus noli blandiri, & coram Magnatibus non libenter appareas. Cum humilibus & simplicibus, cum deuotis & morigeratis sociare; & quæ ædificationis sunt, pertracta. Non sis familiaris alicui mulieri, sed in communi omnes bonas mulieres Deo commenda. Soli Deo & Angelis eius opta familiaris esse, & hominum notitiam deuota.

Eccli. 8.

Prou. 5.

2. Charitas habenda est ad omnes, sed familiaritas non expedit. Quandoq; accidit, vt persona ignota ex bona fama luceat, cuius tamen præsentia oculos intuentium offuscat. Putamus aliquando aliis placere, ex coniunctione nostra: & incipimus magis displicere, ex morum improbitate in nobis considerata.

CAPVT IX.

De obedientia & subiectione.

1. **V**aldè magnum est in obedientia stare, sub prælato viuere, & sui iuris non esse. Multo tutius est stare in subiectione, quàm in prælatura: Multi sunt sub obedientia, magis ex necessitate quàm ex charitate: & illi poenam habent, & leuiter murmurant. Nec libertatem mentis acquirunt, nisi ex toto corde propter Deum se subiciant. Curre huc vel illuc, non inuenies quietem, nisi in humili subiectione sub prælato regimine. Imaginatio locorum & mutatio multos fefellit.

2. Verum est, quòd vnusquisque libenter agit pro sensu suo; & inclinatur ad eos magis, qui secum sentiunt. Sed si Deus est inter nos, necesse est, vt relinquamus etiam quandoque nostrum sentire, propter bonum pacis. Quis est ita sapiens, qui omnia plenè scire potest? Ergo noli nimis in sensu tuo cõfidere, sed velis etiã libenter aliorum sensum audire. Si bonum est tuum sentire, & hoc ipsum